

РЕШЕНИЕ

№ 7290

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9592** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ДОПК.

Образувано е по жалба от управителя на [фирма], против Решение № ПИ-323/21.09.2020 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП – С., потвърждаващо издаденото от публичен изпълнител при същата дирекция Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., по изп. дело №[ЕИК]/2020 г., по описа на същата дирекция.

Жалбоподателят е представляван от адвокат, който поддържа жалбата, съдържаща твърдения, че: „постановлението и наложените с него обезпечителни мерки са незаконосъобразни и необосновани, поради: липса на ясни мотиви; несъразмерност на обезпечението; несъответствие с целта на закона и превишаване на необходимите мерки за административна принуда“; не са посочени конкретни данни и доказателства за невъзможност или значително затрудняване събирането на публичните задължения; на лице е несъразмерност между обезпечителните мерки (940 978, 86 лева) и размера на задължението – 117 083, 02 лева. Не ангажира доказателства извън тези, представени от ответника; претендира разноски за водене на делото, съгласно списък; представя писмена защита.

Ответникът –директор на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

От доказателствата, приети без оспорване от страните се установява следното.

Изп. дело №[ЕИК]/2020 г., по описа на ТД на НАП – С. е образувано за събиране на публични задължения, в общ размер на 117 083, 02 лева (главница и лихви), към 03.08.2020 г., безспорно установени в тежест на [фирма], по основание и размер. За обезпечаване събирането на тези вземания е издадено процесното Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., с което е наложена възбрана върху общо десет недвижими имота - собственост на дружеството, подробно индивидуализирани в постановлението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 197, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК проверка за законосъобразност, излага следните мотиви по съществуващото на спора.

Жалбата е процесуално допустима и основателна.

С Решение № ПИ-323/21.09.2020 г. териториалният директор се е произнесъл по жалба, против постановлението за налагане на обезпечителни мерки, като е отхвърлил същата, мотивирайки се с наличието на друго постановление – Постановление, изх. № С200022-023-0000911/13.03.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (чл. 121 ДОПК), във връзка с извършвана данъчна ревизия на [фирма], възложена със заповед от 03.02.2020 г. Основателни са в тази връзка твърденията на оспорващото дружество за липса на мотиви, касаещи конкретно законосъобразността на процесното Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., по изп. дело №[ЕИК]/2020 г. и изложените в жалбата, против това постановление възражения.

Предмет на оспорване пред Съда, предвид чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1 ДОПК е Решение № ПИ-323/21.09.2020 г. на директора на ТД на НАП – С..

Съдът дължи произнасяне и досежно законосъобразността на Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., по изп. дело №[ЕИК]/2020 г., по описа на същата дирекция.

Безспорно е (не се оспорва и от жалбоподателя), че вземанията, послужили като основание за образуване на изпълнителното дело са публични държавни, установени окончателно по основание и размер. В такива случаи и при наличие на условията по чл. 195, ал.ал. 1-4 и ал. 6 ДОПК публичният изпълнител може да издаде постановление за налагане на обезпечителни мерки, което съдържа реквизитите, определени с чл. 196, ал. 1 ДОПК. С образуването на изпълнително дело на практика се поставя началото на изпълнителното производство. Налагането на обезпечителни мерки е регламентирано с нормите от Раздел II „Обезпечителни мерки“, Глава двадесет и четвърта „Обезпечения“.

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на обезпечителни мерки като процесното, Съдът разполага с възможност (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, или ако не съществува изпълнително основание. Съобразно задължението, произтичащо от чл. 160, ал. 2, вр. чл. 197, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК Съдът следва да прецени законосъобразността и обосноваването на Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., освен по отношение компетентността на органа и относно това, дали съответства на формата (чл. 196, ал. 1 ДОПК), спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съдът преценява Решение № ПИ-323/21.09.2020 г., потвърждаващо Постановление за

налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., по изп. дело №[ЕИК]/2020 г. като незаконосъобразно и неправилно.

Решението и постановлението не съдържат конкретни мотиви, досежно наличието от обективна страна на елементите от състава на ал. 2, чл. 195 ДОПК, а именно, че обезпечаването на публичното вземане от 117 083, 02 лева е наложително, поради невъзможност или реално съществуващо затруднение за събирането на публичното задължение. Както от текста на постановлението, така и от решението на териториалния директор не се установяват конкретни причини. Според ал. 3 на чл. 195 ДОПК, „обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител: 1. по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане; 2. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание“. В процесния случай инициативата за налагане на обезпечителните мерки е на самия публичен изпълнител, водещ изп. дело №[ЕИК]/2020 г. (т. 2 на ал. 3, чл. 195) и поради това той е дължал да изложи мотиви за необходимостта от обезпечаване изпълнението на публичното вземане, като ги подкрепи с факти, като например: наличие на установени и изискуеми други задължения на [фирма]; действия от страна на дружеството, свързани с отчуждаване на собствени имоти и пр. Такива данни в административната преписка няма. Излагането на мотиви за наличието на конкретни фактически основания е задължително изискване за форма на постановлението (чл. 196, ал. 1, т. 3 ДОПК). От своя страна решаващият административен орган също е дължал да се мотивира, защо отхвърля жалбата, съдържаща и възражение за несъразмерност между стойността на възбранените имоти и публичното задължение от 117 083, 02 лева. Такива мотиви липсват. Вместо това ответникът се е позовал на друго постановление-изх. № С200022-023-0000911/13.03.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (чл. 121 ДОПК), във връзка с извършвана данъчна ревизия на [фирма], възложена със заповед от 03.02.2020 г. Последното, според настоящия състав на Съда не може да служи за мотивиране законосъобразността и обосноваването на Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., по изп. дело №[ЕИК]/2020 г., защото касае предстоящи за установяване, предполагаеми публични задължения, които към датата на Решение № ПИ-323/21.09.2020 г. не са били установени с влязъл в сила ревизионен акт. Съдът приема, че нормата на чл. 195, ал. 7 ДОПК за съответствие на обезпечителните мерки с размера на публичното вземане е приложима и в настоящия случай, макар да препраща изрично към чл. 77 и чл. 78 от същия кодекс (прекратяване на търговец и производство за обявяването му в несъстоятелност). Видно е, че обезпечението върху описаните в Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г. недвижими имоти е извършено по тяхната данъчна оценка (чл. 195, ал. 6, т. 1 ДОПК). От данните Съдът установява, че сборът от данъчните оценки само на първите четири имота е на стойност 180 820 лева, т.е. – значително по-висока от задължението, предмет на изп. дело №[ЕИК]/2020 г. – 117 083, 02 лева. Общата стойност на данъчните оценки на всички имоти е около 940 000 лева. С други думи е налице свръх обезпеченост на публичното държавно вземане с имущество на [фирма], с което се препятства възможността, това дружество да се разпорежда с активите си, както намери за добре и евентуално се създават предпоставки за бъдещи иски срещу НАП, по реда на чл. 1 ЗОДОВ.

Предвид горните мотиви Съдът приема да отмени Решение № ПИ-323/21.09.2020 г. на

директора на Териториалната дирекция на НАП – С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., по изп. дело №[ЕИК]/2020 г., като върне административната преписка на публичния изпълнител с указания да измени постановлението, като наложи обезпечителни мерки, съответстващи или близки по стойността на данъчната оценка, на публичното задължение от 117 083, 02 лева.

Основателността на жалбата обосновава задължение за ответника да възстанови на [фирма] разноските за водене на делото, съгласно представения списък – 50 лв. държавна такса и 600 лева адвокатско възнаграждение, което Съдът преценява за съответстващо на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 197, ал. 3, ал. 4 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от [фирма] Решение № ПИ-323/21.09.2020 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП – С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200022-022-0049757/03.08.2020 г., издаденото от публичен изпълнител при същата дирекция, по изп. дело №[ЕИК]/2020 г.

ОСЪЖДА Териториалната дирекция на НАП – С. да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото и възнаграждението за адвокат, в общ размер на 650 лв. (шестстотин и петдесет лева).

ВРЪЩА административната преписка на публичния изпълнител, с указания за съобразяване на дадените с настоящото решение задължителни указания, относно тълкуването и прилагането на относимите разпоредби от ДОПК.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: